

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXV. Jurisdictio in Ægyptios aliosque Ritus Cophtici ad Ecclesiam
Catholicam conversos, cujuscumque sint Diœcesis, tribuitur Episcopo
Hierosolymitano ejusdem Ritus. 4. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Et tempore Interdicti, clausis januis &c.

Et recipiendi Sacramenta durante Interdicto.

Indulgentia Plenaria in diebus Feltis in honorem S. Januarii.

Indulgentie Stationales.

Indultum vescendi lacticiis in Quadragesima, ac etiam caribus, cum opus fuerit.

Derogatur contrariis.

ritate suppositas, eos declinare contigerit, dummodo causam non dederint hujusmodi interdicto, nec eis specialiter interdictum sit, & fecerint quantum in eis fuerit, ut in iis, propter quæ interdictum ipsum dicta auctoritate Apostolica pro tempore appositum fuerit, paritio fiat, & ea executioni debitæ demandentur, ac per eos non steterit, quò minus pareatur, per quemcumque Sacerdotem ab Ordinario approbatum, in sua, & cujlibet ipsorum Familiarium, Domesticorum, Parentum, Consanguineorum pro tempore existentium presentia, Missas, & alia Divina Officia in dictorum Locorum, & Terrarum Ecclesiis, submissa voce, clausis januis, & non pulsatis Campanis, ac excommunicatis, & interdictis exclusis, celebrari facere, illaque audire, & eis interesse, necnon tempore Interdicti hujusmodi Sacram Eucharistiam, & cetera Sacramenta recipere, ipsisque dicto tempore decedentibus, eorum corpora Ecclesiastica Sepultura, sine tamen funerali pompa, tradi possint, salvis juribus Parochialium Ecclesiarum.

§. 5. Singulis autem anni diebus, & per eorum octavas, quibus ejusdem Beati Martyris Januarii memoria recolitur, & festum celebrari solet, nempe primo Sabbato mensis Maji, die decimasexta Decembris, omnibus & singulis Confratribus, seu Militibus, & Officialibus Societatis, seu Militiæ prædictæ ubicumque existentibus, verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam Ecclesiam devotè visitaverint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, de Omnipotentis Dei misericordia, & BB. Apostolorum ejus Petri, & Pauli auctoritate confisi, misericorditer in Domino concedimus: Quodque unam, vel duas Ecclesias, seu duo vel tria Altaria unius, vel diversarum, in partibus, ubi singulos eorum pro tempore residere contigerit, per eos, & eorum quemlibet eligendas, seu eligenda, quadagesimalibus, & aliis diebus Stationum Ecclesiarum Urbis, & extra muros ejus, devotè visitando, omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenarias consequantur, quas consequerentur, si eisdem temporibus, & diebus Stationum, Basilicas, & alias Ecclesias Urbis, & extra ejus muros ad id deputatas personaliter visitarent.

§. 6. Et demum tam quadagesimalibus, quam aliis anni temporibus, & diebus, quibus esus carnis, ovorum, casei, butyri, & aliorum lacticiorum est prohibitus, eisdem ovis, caseo, butyro, & aliis lacticiis, ac etiam, si necessitas, vel infirma corporis valetudo, ac alia quæcumque indigentia exegerit, carnis, de utriusque Medici consilio, exceptis tamen diebus Majoris hebdomadæ, die Cinerum, seu feria quarta in capite jejunii, Vigiliis Natalis Christi Domini, Pentecostes, BB. Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis B. Mariæ Virginis, & quatuor temporum, uti, & vesci, servata tamen lege jejunii per unicam comestionem, aliisque contentis in nostris Literis novissime emanatis, sub Datum Romæ die 30. Maji 1741. quibus nullatenus per has presentes intendimus derogare, liberè, & licitè valeant, Apostolica Auctoritate prædicta eorundem tenore presentium de speciali gratia concedimus, & indulgemus.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, statutaris, & consuetudinibus, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ac quibusvis suspensionibus, seu limitationibus similium remissionum, & facultatum per Nos, & Sedem præ-

dictam quomodolibet factis, & faciendis, quibus quoad præmissa, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem (ne, quod absit, propter hujusmodi concessionem, & remissionem, Confratres, ac alii prædicti reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda) quod si a sinceritate fidei, unitate Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & devotione Nostra, vel Successorum Nostrorum canonicè intrantium hujusmodi destiterint, aut ex confidentia ejusdem concessionis, vel remissionis aliqua commiserint, concessio, & remissio prædicta, ac quoad illos presentes literæ eis nullatenus suffragentur.

§. 9. Cæterum, quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & Cancellarii ejus Societatis, seu Militiæ sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ decreti, confirmationis, concessionis, indulti, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo primo, pridie Kal. Julii, Pontificatus Nostræ Anno Primo.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Darius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

A. S. Sisti.

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Jurisdicção in Ægyptios aliosque Ritus Cophtici ad Ecclesiam Catholicam conversos, quibuscumque sint Diæcesis, tribuitur Episcopo Hierosolymitano ejusdem Ritus.

Venerabili Fratri, Athanasio Episcopo Hierosolymitano Ritus Cophtiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUEMADMODUM ingenti latitia exultat cor nostrum, cum ad veram Catholicæ Fidei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cujus universalis procuratori per immensam Divinæ Bonitatis abundantiam plane immerentes præfecti fuimus, cognitionem, finem, & obedientiam, ejuratis hæresum, ac schismatum erroribus, Animas pretioso Jesu Christi Domini Nostræ sanguine redemptas convolare accipimus; ita non minori sollicitudine, ac dolore afficimur, cum intelligimus tot Christifideles ad ejusdem Romanæ Ecclesiæ amplexibus longe distractos, & in sinceritate Fidei Orthodoxæ Deo famulari cupientes, veluti Oves sine Pastore errare, & veluti parvulos cælestem panem petere, nec esse, qui ipsis frangat. Benedictus Deus, & Pater Domini Nostræ Jesu Christi Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur Nos in omni tribulatione nostra, ut possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt.

§. 1. Cum itaque quamplurimi Ritus Cophtici Fideles, tam sæculares, quam Ecclesiastici, paucis ab hinc annis, veritatis lumine illustrati,

Rebelles Fidei, & S. Sedis, Privilegiis Privantur.

Exemplorum Fides.

Sanctio.

Data die 30. Junii 1741.

XXV.

Pontificis gaudium in conversione hæreticorum, & schismaticorum.

Et cura de ipsorum regimine, & gubernatione.

Cophti ad Catholicam Fidem conversi Pastoribus destituuntur.

qui

qui sub Antifitibus five hæresis labe infectis, five in schismatis pertinacia obstinatis, per vastissimas inferioris superiorique Ægypti regiones reperiuntur, non habeant Catholicum Antifitem, a quo in iis, quæ ad Deum sunt, & ad æternam suarum Animarum salutem in Orthodoxæ Fidei unione procurandam conducunt, saluberrime insistantur, opportune confirmantur, & sapienter regantur.

§. 2. Eapropter de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Te, Venerabilis Frater, quem, sicut iustus Noë ab aquarum inundatione, & Lot a Sodomis erepti fuerunt, ita ab aliorum Nationis tuæ Antifitum erroribus immunem, ac liberum esse in Domino gratulamur, super omnibus, & singulis Christianis Ritus Coptici, tam in superiori inferiorique Ægypto, quam alibi commorantibus Præsulem, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, & quousque Pastorum Princeps Jesus Christus alios animarum Pastores tui similes ad ovile suum ibidem regendum dare dignetur, Apostolica auctoritate Nostra, quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus, constituimus.

§. 3. Jurisdictionem verò super iisdem Christianis fidelibus a Te exerceri volumus, & mandamus cum iis omnibus facultatibus, quas tam ab ipsis Cardinalibus Congregationis Propagandæ Fidei, quam a Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus præscriptas accepisti.

§. 4. Enterè igitur, Venerabilis Frater, Sacerdotale ministerium tuum ea, qua decet, sollicitudine, pietate, fortitudine, caritate, & orthodoxæ Fidei zelo adimplere, certa bonum certamen, ut coronam legitime certantibus in Cælo propositam consequi merearis; ad cuius auspiciam, & pignus, Fraternalitatis Tuæ Apostolicæ Benedictionem peramanter impercimus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Augusti 1741. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pontifex, de Consilio &c. eorum curam interim demandat Episcopo Hierosolymitano ejusdem Ritus, quem laudibus prosequitur.

Cum facultatibus specialiter ipsi significantibus.

Adhortatio ad eundem Episcopum.

Data die 4. Aug. 1741.

XXVI. Residentia in propriis Diocæsi-bus Episcopis Hiberniæ inculcatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Hiberniæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pontifex refert, & improbat negligentiam Episcoporum non residentium.

GRAVE, & permolestum Nobis accidit compertum habere, nonnullos Hiberniæ Episcopos adeo muneris sui, & animarum curæ sibi commissarum esse oblitos, ut alter, ex quo jampridem Episcopale regimen suscepit, nunquam hæcenus in Diocesi resederit, alter, tractato vix cum ovibus suis mense, Angliam, deinde Galliam, Belgium, Germaniamque peragravit, nonnulli verò semel in anno æstivo tempore, paucis quidem diebus, quasi relaxandi animi causa, ad Ecclesiam sibi traditam accedere consueverint. Hoc autem quanto Nos dolore confecerit, verbis explicare satis non possumus. Quid enim aliud ex tam absurda Episcoporum absentia cogitare possumus, nisi certam Populorum calamitatem, æternamque animarum perniciem? Experientia quippe didicimus, & oculis propè Nostri vidimus in ipsa Italia Ecclesiasticam disciplinam, pietatem, & mores in deterius ire, si quando Episcopum à Sede sua diutius abesse contigerit; quamquam in Italia non desint & Parochi vigilantes, &

Ecclesiastici plurimi docti, ac probi tam sæculares, quam Regulares, imò & Vicarius probitate vitæ, scientia, usque Ecclesiasticarum rerum valdè peritus, qui absentis Episcopi partes pro viribus expleat. Quid verò sperandum, aut quid mali non metuendum, ubi summa Ecclesiasticorum paucitas, ubi Catholici inter Heterodoxos versari debent, & ab ipsis Magistratibus sæpè Religionis causa vexari solent?

§. 1. Non est autem, cur Nos in præsens novas leges, aut pœnas, ad coercendam ejusmodi licentiam, statuamus; cum dubitare minime possumus, Vos non ignorare, quam graviter, stricteque per Sacros Canones, Apostolicasque Constitutiones, tum maxime per Concilium Tridentinum Episcopis injungatur in Ecclesiis suis residere, & Oves sibi creditas nullo unquam tempore extra summam necessitatem deserere. Quæ de re etiam nomine Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum nonnullos ex Vobis admonitos fuisse certò scimus. Cui sanè residendi debito satis nequaquam faciunt, qui per alium à se substitutum, seu Vicarium, Ecclesiam regunt, nisi fortè ad breve tempus, & gravi de causa id fieret.

§. 2. Neque verò opus esse censemus, Viros doctos, & sacrarum literarum apprime callentes, quales Vos estis, docere de differentia residentium, quam materiale, & formale vocant. Quis enim Vestrum, Venerabiles Fratres, ignorat, tunc Episcopum materiali modo in Ecclesia sua residere, cum neque Verbum Dei voce, & exemplo disseminat, neque à semita justitiæ desectentes revocat, neque præcitantibus opem, & auxilium defert, neque demum adversus Lupos rapaces, qui in vestimentis ovium sæpè intrant ovile, ut rapiant, & mactent, sedulo invigilat, fortiterque se opponit? In qua sanè vigilantia, ac Pastoralis sollicitudine potissimum sita est vera, & formalis residendi ratio. Alloquimur profectò Viros Theologos, humanarum, Divinarumque rerum scientissimos, qui probe intelligitis, curam, & salutem animarum opus esse Divinum, & onus Angelicis, ut ajunt, humeris formidandum, Oves Dominicas pascere: quarum de manibus vestris sanguinem Summus Pastor aliquando requirit, si quæ fortè vitio, aut negligentia vestra perierit. Neque enim se quisquam excusatione tuebitur, quod illa se inficio, aut absente, substituti alicujus, aut Vicarii oscitantia aberraverint. Unicuique enim vestrum singulatim ab Oraculo Divino districte denunciatur: Attendite Vobis, & universo gregi, in quo Vos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Vobis igitur, non alteri, pascendi oves præceptum datum est: Vobismet ipsis spiritualis animarum salus innititur, & Vos illam suscepistis, de ipsis rationem reddituri. Proinde Vobis non immeritò tribuetur inopia Verbi Dei, Sacramentorum neglectus, corruptela morum, & omnis eorum, qui ignorant, & errant, miseranda perniciës.

§. 3. Nos itaque hæc omnia non sine lacrymis considerantes, hortamur Vos, & per amatissima Jesu Christi viscera, cujus vices in terris, licet immerentes, gerimus, obsecramus, ut animarum vestrarum non minus, quam earum, quæ Fidei vestræ traditæ sunt, miseratione moti, malis hisce tempestivè occurratis; habentes præ oculis judicium illud durissimum, quod Princeps Pastorum faciet iis, qui Ecclesiæ præsent, & Populum suum salvum non faciunt. Ponite Vobis ante oculos clarissima, & quidem domestica tot Sanctorum Episcoporum exempla, qui charitate pleni, & de animarum salute, ultra quam dici possit, solliciti, Hiberniam Catholica fidei zelo illustrarunt, eamque pietate, & religione florentissimam effecerant.

§. 4. Memoria recolite Sanctum Patritium,

Ecclesiasticas leges super residentia innuit.

Quæ sit residentia materialis, & formalis.

Muneris Episcopalis gravitas, & periculum.

Adhortatio ad Episcopos ab exemplis Prædecessorum.

De S. Patritio.